

Tredie nordiske kriminologiseminar.

Det tredie nordiske kriminologiseminar blev afholdt i Krogerup (Danmark) i tiden 28. april til 1. maj 1960 med ca. 60 deltagere fra Finland, Norge, Sverige og Danmark.

Ved tilrettelæggelsen byggede den danske komite i alt væsentligt på erfaringerne fra det første seminar i Lillehammer 1958 og det andet i Sigtuna 1959. Det har ligget fast fra starten, at man på disse seminarer skulle beskæftige sig med den kriminologiske *forskning* og her-ved i første række sigte mod en alsidig drøftelse af igangværende forskning.

Drøftelserne på de tre seminarer har haft et ganske uformelt præg, og pretentionerne, som blev formuleret i den norske indbydelse til det første seminar, har også præget tilrettelæggelsen af de senere møder. „Det er ikke først fremst et forum for de ferdige, finslepnede resultater, men et sted hvor vi skal kunne møtes med idé-utkast og problemer vi kanskje *ikke* har klart å løse på egen hånd.“

Seminarernes betydning som et forum for drøftelsen af igangværende undersøgelser gav sig i Krogerup udslag i, at der blev ofret mere tid på — ganske vist kortvarige — drøftelser af nogle få emner end på at give en lidet dybtgående oversigt over samtlige igangværende projekter, sådan som det naturligt skete på de første seminarer. Der er næppe tvivl om, at man bør gå videre ad denne vej.

Efter professor *Waaben's* velkomst understregede professor *Hurwitz* forskningens betydning og gav iøvrigt udtryk for den interesse, han som redaktør af „Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab“ nærrede for disse seminarer og deres resultater.

Den første dag forelagdes en række emner, som hver især indenfor den halve time, der stod til rådighed, gav anledning til en livlig debat:

Fængselslæge *Frode Henriksen*, „Klinefelter-syndromet og hormonale forstyrrelser hos 200 fængselsfanger“.

Vicéfængselsinspektør *Bent Paludan-Müller*, „En undersøgelse af arbejdshusets klientel“.

Erkki Saari, „En typebeskrivning av sk. vanartade barn“.

Erkki Saari, „Om asocialiteten hos till bosättningscentra inflyttade barn samt hos barn med fast boplat“.

Erkki Saari, „Problem kring rymning ur skolhem“.

Kaare Bødal, „Berg-prosjektet“.

Elg Elgesem, „En undersøgelse av domfelte promillekjørere i Oslo“.

Torsdag aften holdt overlæge *Stürup* et inspirerende foredrag om „Grundsynspunkter for en klinisk kriminologi“.

Fredag formiddag var helliget det danske Ford-projekt, forelagt af docent *Karl O. Christiansen*. Spørgsmålene var så talrige og kritikken så ivrig, at man først kunne afslutte debatten efter aftenmødet.

Mødet fredag eftermiddag var i en vis forstand også en nydannelse.

Professor *Andenæs*, docent *Aubert* og professor *Tranekjær Rasmussen* gav et bredt oplæg til en diskussion om mulighederne for at gennemføre empiriske undersøgelser af straffesystemets generalpræventive virkninger. Selvom man på dette praktisk talt uopdyrkede felt ikke nåede frem til formuleringen af konkrete forskningsopgaver, betegnede mødet i mange henseender seminarrets højdepunkt.

Aftenen fortsatte med drøftelser af igangværende forskningsprojekter med følgende emner:

Thomas Mathiesen, „En sammenligning av forskjellige reaksjoner på „avvik“.“

Ulla Larsson, „Vesterås-projektet“.

Arne Trankell og *Bengt Börjesson*, „Prognoseundersökning med syfte att på försök jämföra effekten av reaktionsformerna villkorlig dom, ungdomsfängelse och tidsbestämt frihetsstraff“.

Hans Klette, „Rattfylleriundersökning“.

Anna-Lisa Törnquist, „En undersökning af rattfyllerister“.

Lørdag indledtes med *Carl-Gunnar Jansson*: „Om ekologiska och individuella samvariationer“, og om eftermiddagen drøftedes det forslag om en fællesnordisk undersøgelse af ungdomskriminaliteten, som den danske landsforening for mentalhygiejne i sin tid havde taget initiativet til. Den var i forvejen gennemdiskuteret i en lille gruppe af interesserede, og enten af den grund eller på grund af almindelig mødetræthed blev mødet hverken så livligt eller så langvarigt som ventet.

Det sidste møde (søndag formiddag) tog spørgsmålet om seminarernes fremtid op til generel drøftelse, indledt med et oplæg af universitetslektor *Erik Christensen*: Nogle kritiske betragtninger vedrørende kriminologiens afgrænsning og seminarernes emneområde.

Diskussionen gav et klart indtryk af, at seminarerne allerede fra første færd har fundet en form, som i alt væsentligt synes at imødekomme deltagernes ønsker. Blandt de emner, der blev foreslået til kommende seminarer skal særlig peges på eet: En debat om forskningsetiske problemer indenfor kriminologien.

Der er næppe nogen tvivl om, at man med seminarerne har ydet et væsentligt bidrag til det nordiske samarbejde indenfor kriminologien, som tog sin begyndelse med professor *Andenæs*' første udredning til den svenske regering i september 1957, hvor forskningsseminarer også er nævnt som et af midlerne til at skabe forøget kontakt mellem kriminologerne i de nordiske lande.

Karl O. Christiansen.